

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2020. július 16.*

„Fellebbezés – Választottbíróági kikötés – A kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram (2007–2013), valamint a versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) keretében kötött támogatási szerződések – MARE, Senior és ECRN projektek – A jogalap nélkül kifizetett összegek visszafizettetését elrendelő bizottsági határozat – Az uniós bíróság hatásköre”

A C-378/16. P. sz. ügyben,

az **Inclusion Alliance for Europe GEIE** (székhelye: Bukarest [Románia], képviselik kezdetben: S. Famiani és A. D’Amico, később: A. D’Amico avvocati)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2016. július 7-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek kezdetben: F. Moro, S. Delaude és L. Di Paolo, később: F. Moro és S. Delaude, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: D. Gullo avvocato)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, L. S. Rossi, J. Malenovský, F. Biltgen (előadó) és N. Wahl bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: olasz.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében az Inclusion Alliance for Europe GEIE (a továbbiakban: IAE) az Európai Unió Törvényszéke 2016. április 21-i Inclusion Alliance for Europe kontra Bizottság végzésének (T-539/13, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott végzés, EU:T:2016:235) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel az utóbbi elutasította a 212 411,89 euró összeg visszafizettetéséről szóló, 2013. július 17-i C(2013) 4693 final bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránt benyújtott keresetét, amely összeg az IAE részére a MARE, a Senior és az ECRN projektek keretében megkötött három támogatási szerződés végrehajtása során kifizetett pénzügyi hozzájárulás egy részének felel meg.

Jogi háttér

A Bíróság eljárási szabályzata

- 2 A Bíróság eljárási szabályzatának „A fellebbezésben foglalt kérelmek, jogalapok és érvek” című 169. cikke (1) bekezdésében így rendelkezik:

„A fellebbezésben foglalt kérelmeknek a Törvényszék határozata rendelkező részében szereplő döntésének egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére kell irányulniuk.”

- 3 Az eljárási szabályzat „Kérelmek a fellebbezésnek való helyt adás esetén” című 170. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„A fellebbezésben foglalt kérelmeknek – a fellebbezés megalapozottnak nyilvánítása esetén – arra kell irányulniuk, hogy egészben vagy részben adjanak helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek; új kérelmeket nem lehet előterjeszteni. A Törvényszék előtti jogvita tárgyát a fellebbezésben nem lehet megváltoztatni.”

A jogvita előzményei

- 4 A jogvita előzményeit a megtámadott végzés 1–61. pontja ismerteti. A jelen eljárás szempontjából ezek a következőképpen foglalhatók össze.
- 5 Az IAE Romániában letelepedett társaság, amely az egészségügyi és társadalmi integrációs ágazatban folytatja tevékenységét.
- 6 Az Európai Bizottság az Európai Közöségi kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) szóló, 2006. december 18-i 1982/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat (HL 2006. L 412., 1. o.; a továbbiakban: hetedik keretprogram) elfogadását követően, 2007. december 19-én megkötötte az IAE-vel egyrészt a „Senior – Social Ethical and Privacy Needs in ICT for Older People: a dialogue roadmap” elnevezésű támogatási szerződést (a továbbiakban: Senior-szerződés), másrészt a „Market Requirements, Barriers and Cost-Benefits Aspects of Assistive Technologies” elnevezésű támogatási szerződést (a továbbiakban: MARE szerződés).
- 7 2008. október 6-án a versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról szóló, 2006. október 24-i 1639/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal (HL 2006. L 310., 15. o.; a továbbiakban: IC keretprogram) elfogadott három konkrét versenyképességi és innovációs keretprogram (CIP) egyike keretében a Bizottság egy harmadik támogatási szerződést kötött az IAE-vel „European Civil Registry Network” címmel (a továbbiakban: ECRN-szerződés).

- 8 Az IAE és a többi érintett szereplő konzorciumok keretében részt vett a szóban forgó kutatási projekteken, és minden egyes támogatási szerződésben szerepelt többek között az általános szerződési feltételeket tartalmazó II. melléklet (a Senior- és MARE-szerződés vonatkozásában a továbbiakban: a hetedik keretprogram általános feltételei, az ECRN-szerződés vonatkozásában a továbbiakban: az IC keretprogram általános feltételei).
- 9 A hetedik keretprogram általános feltételei és az IC keretprogram általános feltételei előírják, hogy a Bizottság meghatározott összeg erejéig finanszírozza az e keretprogram résztvevőinél a szóban forgó projektek végrehajtása érdekében felmerült elszámolható költségeket.
- 10 A hetedik keretprogram általános feltételeinek II.22. cikke és az IC keretprogram általános feltételeinek II.28. cikke értelmében a Bizottság hatáskörrel rendelkezett arra, hogy külső pénzügyi ellenőrök bevonásával vagy saját szolgálatainak igénybevételével ellenőrzést végezzen „az [érintett támogatási szerződés] megfelelő végrehajtásával kapcsolatos pénzügyi, rendszerjellegű és egyéb szempontok (például az irányítási és számviteli elvek) tekintetében.
- 11 Az ellenőrzési eljárást a hetedik keretprogram általános feltételei és az IC keretprogram általános feltételei szabályozták. Közelebbről úgy rendelkeztek, hogy ezen ellenőrzési eljárás végén ideiglenes jelentést kell készíteni, és azt az érdekeltnek meg kell küldeni annak érdekében, hogy az utóbbi a végleges jelentés elfogadását megelőzően megtehesse észrevételeit.
- 12 A hetedik keretprogram általános feltételeinek II.21. cikke és az IC keretprogram általános feltételeinek II.30. cikke az egyes kedvezményezettek részére jogalap nélkül kifizetett összegek Bizottság általi visszafizettetésére vonatkozott.
- 13 Egyébiránt a Senior-, a MARE- és az ECRN-szerződés kikötötte, hogy az utóbbiakra e szerződések kikötései, a hetedik keretprogramra vagy az IC keretprogramra vonatkozó uniós jogi aktusok, a 2007. december 17-i 1525/2007 tanácsi rendelettel (HL 2007. L 343., 9. o.) módosított, az Európai Községek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002 EK, Euratom tanácsi rendelet (HL 2002. L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.; a továbbiakban: költségvetési rendelet) és az 1605/2002 rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL 2002. L 357., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 145. o.; helyesbítés: HL 2005. L 347., 35. o.), az uniós jog egyéb szabályai, valamint másodlagosan a belga jog irányadó.
- 14 A Senior szerződés 9. cikkének (2) bekezdése, a MARE-szerződés 9. cikke és az ECRN-szerződés 10. cikke rendelkezett a Bizottság azon hatásköréről, hogy az EK 256. cikk (jelenleg EUMSZ 299. cikk) értelmében vett „vagyonai kötelezettségek” teljesítése érdekében végrehajtható határozatokat fogadjon el.
- 15 E hatásköréről a hetedik keretprogram általános feltételeinek II.21. cikke és az IC keretprogram általános feltételeinek II.30. cikke is rendelkezett.

A Senior- és a MARE-szerződés

- 16 A Bizottság azt követően, hogy a Senior- és a MARE-szerződés keretében különböző pénzügyi hozzájárulásokat fizetett, idő előtt felmondta a MARE-szerződést, és tájékoztatta az IAE-t azon szándékáról, hogy az említett szerződések megfelelő teljesítésének ellenőrzése érdekében pénzügyi ellenőrzést kíván végezni.
- 17 Ezen ellenőrzés a szóban forgó projektek pénzgazdálkodásával kapcsolatos nehézségeket tárt fel, tekintettel arra, hogy nem tartották tiszteletben az említett szerződésekben és a hetedik keretprogram általános feltételeiben meghatározott feltételeket.

- 18 A Bizottság 2010. december 21-i levelében, mivel úgy ítélte meg, hogy az IAE által az ideiglenes ellenőrzési jelentésre vonatkozóan megfogalmazott észrevételek semmilyen új elemet nem tartalmaznak, tájékoztatta az érdekeltet az ellenőrzés lezárásáról, és közölte vele a végleges ellenőrzési jelentést, amelynek értelmében a Senior-szerződés tekintetében 49 677 eurót, a MARE-szerződés tekintetében pedig 72 890 eurót kell visszafizettetni. Ezenkívül a Bizottság annak értékelését kérte az IAE-től, hogy az e jelentésben megállapított rendszerszerű problémák milyen következményekkel járhattak az olyan időszakokra vonatkozó pénzügyi beszámolókra nézve, amelyek még nem képezték ellenőrzés tárgyát.
- 19 Az IAE 2011. március 10-i elektronikus levelében, amelyben arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy ugyanezen év januárjában panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz, azt kérte a Bizottságtól, hogy hosszabbítsa meg a fenti kérelemre való válaszadásra nyitva álló határidőt. Ugyanezen a napon a Bizottság az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló, 1994. március 9-i 94/262/ESZAK, EK, Euratom európai parlamenti határozat (HL 1994. L 113., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 283. o.) 2. cikke (6) bekezdésének megfelelően elutasította az IAE által előterjesztett, határidő-hosszabbítás iránti kérelmet.
- 20 2011. október 17-én az IAE és a Bizottság közötti különböző információcseréket követően az utóbbi a MARE projekt keretében kibocsátotta a 3241111004. számú, 72 889,57 euróról szóló terhelési értesítést, fenntartva magának azt a jogot, hogy fizetés hiányában az EUMSZ 299. cikk értelmében vett végrehajtható aktust fogadjon el.
- 21 2012. április 2-én a Bizottság tájékoztatta az IAE-t arról a szándékáról, hogy visszafizetteti a Senior projekt keretében fizetett összegeket. A Bizottság, mivel úgy ítélte meg, hogy az IAE által a végleges ellenőrzési jelentésre vonatkozóan e tekintetben megfogalmazott észrevételek semmilyen új elemet nem tartalmaznak, kibocsátotta a 3241203475. sz. terhelési értesítést, amely 49 677 euró összegre vonatkozott.
- 22 Az IAE által kezdeményezett panaszeljárás végén elfogadott 2012. május 2-i határozatban az ombudsman megállapította, hogy e panaszból nem tűnnek ki olyan esetek, amelyekben a Bizottságnak „hivatali visszásság” lenne felróható.
- 23 Mivel az IAE a MARE és a Senior projekt keretében fizetendő összegek egyikét sem térítette vissza, a Bizottság 2012. április 4-én és július 20-én felszólító levelet küldött a részére, amelyben felhívta, hogy e projektek mindegyike vonatkozásában fizesse meg a 3241111004. sz. terhelési értesítésben, illetve a 3241203475. sz. terhelési értesítésben említett időponttól számított késedelmi kamatokkal növelt tőkeösszeget. A Bizottság kifejtette, hogy amennyiben a szóban forgó összegeket nem fizetik meg a fent említett levelek kézhezvételétől számított tizenöt napon belül, végrehajtási eljárást indít ezen összegek visszafizettetése iránt.
- 24 2012. június 26-én, figyelembe véve a MARE és a Senior projekt pénzügyi ellenőrzésének eredményeit, a Bizottság megtette a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy az IAE megfizesse a hetedik keretprogram általános feltételei II.24. cikkének megfelelően kiszámított kártérítést. 2012. szeptember 10-én az IAE által e tekintetben előterjesztett észrevételek hiányában a Bizottság két további terhelési értesítést bocsátott ki, amelyekben azt a lehetőségét is említette, hogy fizetés hiányában az EUMSZ 299. cikk értelmében vett végrehajtható okiratnak minősülő határozatot hozhat.

Az ECRN-szerződés

- 25 Mivel az ECRN-szerződés alapján 178 230 euró összegű pénzügyi hozzájárulást fizetett az IAE részére, a Bizottság e szerződés keretében is ellenőrzést végzett, amelyből kitűnt, hogy a szóban forgó projekt pénzgazdálkodását nem az e szerződésben és az IC keretprogram általános feltételeiben előírt feltételek tiszteletben tartásával végezték.

- 26 2011. december 19-én, miután megkapta az IAE-nek az ideiglenes ellenőrzési jelentésre vonatkozó észrevételeit, a Bizottság a végleges jelentés elkészítésével lezárta az ellenőrzési eljárást, amelynek értelmében az IAE-vel 169 365 eurót kell visszafizettetni.
- 27 2012. március 5-én az IAE által e tekintetben megfogalmazott észrevételek ellenére a Bizottság megerősítette a végleges ellenőrzési jelentés következtetéseit, és tájékoztatta az érdekeltet a jogalap nélkül kifizetett összeg visszafizettetésére irányuló eljárás megindításáról, az IC keretprogram általános feltételei II.28.5. és II.30.1. cikke rendelkezéseinek megfelelően.
- 28 2012. május 7-én a Bizottság kibocsátotta a 3241204669. sz. terhelési értesítést, amelyben megjelölte azt az időpontot, amelytől kezdve a késedelmi kamatokat felszámítják, valamint ismét megemlítette azt a lehetőséget, hogy fizetés hiányában az EUMSZ 299. cikk értelmében vett végrehajtható határozatot fogadhat el.
- 29 2012. június 26-án, mivel az IAE az előírt határidőn belül nem teljesítette a kifizetést, a Bizottság emlékeztető levelet küldött az érdekeltnek.
- 30 Július 30-án, az eredetileg nyújtott bankgarancia kiterjesztését követően, az IAE által még fizetendő részösszeg 62 427 euró volt, és a 2798 euró összegű késedelmi kamatokkal növelve összesen 65 225 eurót tett ki.

A vitatott határozat

- 31 A Bizottság 2013. július 17-én az EUMSZ 299. cikk alapján elfogadta a vitatott határozatot.
- 32 E határozat 1. cikke értelmében az IAE Bizottság irányában fennálló tartozása a MARE-szerződés tekintetében 80 352,07 euró, a Senior-szerződés esetében 53 138,40 euró, az ECRN-szerződés esetében pedig 65 225 euró volt. Ezen összegekhez adódott hozzá a 2013. július 15-én 13 696,42 euró összegű késedelmi kamat, azaz az IAE által fizetendő 212 411,89 euró teljes összeg a késedelem minden napjára vonatkozóan 25,42 euró összeggel növekedett.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzés

- 33 A Törvényszék Hivatalához 2013. október 2-án benyújtott keresetlevelével az IAE keresetet nyújtott be, amelyben egyrészt a vitatott határozat megsemmisítését, másrészt a vitatott határozat alkalmazása folytán elszenvedett vagyoni és nem vagyoni kár miatti kártérítés Bizottság általi megfizetését kérte.
- 34 A megsemmisítés iránti kérelmet illetően a Törvényszék először is elutasította a keresetet abban a részében, amelyben az az ellenőrzés elvégzésével megbízott iroda ellen irányult, azzal az indokkal, hogy az uniós bíróság annak elbírálására nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel.
- 35 Ezenkívül a Törvényszék – mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant – elutasította egyrészt a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmet azzal az indokkal, hogy e kérelmet nem az eljárási szabályzatának megfelelően „külön beadványban” terjesztették elő, másrészt pedig „a Bizottság által vagy annak kérelmére más szervezetek által lefolytatott minden egyéb vizsgálati eljárás” megsemmisítése iránti kérelmet, mivel e kérelem tárgyát illetően nem tartalmazott további pontosítást.
- 36 A Törvényszék előtti keresetének alátámasztására az IAE lényegében nyolc jogalapra hivatkozott.
- 37 A Törvényszék a megtámadott végzés 86. pontjában emlékeztetett arra, hogy amikor a Bizottság a szerződéses viszonyok keretében az EUMSZ 299. cikk értelmében vett végrehajtható határozat útján hivatalos formában megállapítja valamely követelés fennállását, e határozat megalapozottsága az uniós

bíróság előtt kizárólag az EUMSZ 263. cikk alapján vitatható. E végzés 90. pontjában a Törvényszék pontosította, hogy az ilyen határozat jogszerűségét az EUM-Szerződésre vagy az annak alkalmazására vonatkozó bármely más jogszabályra, vagyis az uniós jogra tekintettel kell értékelni. Ezzel szemben a Törvényszék szerint, ha az EUMSZ 272. cikk alapján benyújtott keresettel fordulnak az uniós bírósághoz, a felperes csak a szerződéses kötelezettségek teljesítésének elmulasztását vagy az érintett szerződésre alkalmazandó jog megsértését róhatja fel a szerződő intézménynek.

- 38 A Törvényszék az említett végzés 91. pontjában ebből azt a következtetést vonta le, hogy az elsőfokú eljárásban benyújtott keresetlevélben felhozott azon jogalapokat, amelyek arra irányulnak, hogy a Törvényszék a vitatott határozat jogszerűségéről a szóban forgó szerződések kikötéseire és az e szerződésekre alkalmazandó nemzeti jogra tekintettel határozzon, mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.
- 39 E körülmények között a Törvényszék megvizsgálta az IAE által az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetben felhozott valamennyi jogalapot annak meghatározása érdekében, hogy azokat az EUMSZ 263. cikk alapján előterjesztett kereset keretében elfogadhatónak lehet-e tekinteni.
- 40 Az első, a „pénzügyi iránymutatás” téves alkalmazására alapított jogalapot illetően a Törvényszék a megtámadott végzés 96. pontjában megállapította, hogy az IAE lényegében azt állította, hogy a szóban forgó szerződések kikötései a 2007. évi költségvetési iránymutatás alkalmazását írták elő, következésképpen nem tették lehetővé az ellenőr számára, hogy ezen iránymutatás újabb változatait alkalmazza. A Törvényszék, mivel úgy ítélte meg, hogy ez az érvelés a szóban forgó szerződések kikötéseinek értelmezésére vonatkozik, az említett végzés 97. pontjában e jogalapot mint elfogadhatatlant elutasította.
- 41 A Törvényszék a fent említett végzés 98. pontjában hozzátette, hogy ezt a következtetést nem kérdőjelezheti meg az említett jogalap újrafogalmazása, amire az IAE azt állítva tett kísérletet, hogy a 2010. évi költségvetési iránymutatás állítólagos visszaható hatályú alkalmazása sérti a közigazgatási eljárás jogszerűségének elvét, az arányosság elvét, a kontradiktórius eljárás elvét, az átláthatóság elvét, a tisztességes eljáráshoz való jog elvét, valamint az indokolási kötelezettséget. Ugyanezen végzés 99. pontjában ugyanis a Törvényszék kimondta, hogy az első alkalommal a válaszban előterjesztett ilyen érvelést az eljárási szabályzata 48. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével összefüggésben értelmezett 44. cikkének (1) bekezdése alapján mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 42 A második, a megfelelő ügyintézés elvének és a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének megsértésére alapított jogalapot illetően a Törvényszék, miután e jogalapot elfogadhatónak nyilvánította, a megtámadott végzés 112. pontjában mint nyilvánvalóan megalapozatlant elutasította.
- 43 A végleges ellenőrzési jelentésben szereplő hibák fennállására és az IAE által az ideiglenes ellenőrzési jelentésre tett észrevételek figyelmen kívül hagyására alapított harmadik jogalapot a Törvényszék a megtámadott végzés 115. pontjában mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította azzal az indokkal, hogy az annak keretében kifejtett érvelés nehezen érthető, és mindenesetre semmilyen módon nincsen alátámasztva. E végzés 116. és 117. pontjában hozzátette, hogy mindenesetre az első kifogás a szóban forgó szerződések értelmezésére vonatkozik, és hogy a második kifogás a második jogalap vizsgálata keretében már elutasításra került.
- 44 A negyedik és az ötödik, az együttműködés és a kölcsönös bizalom elvének megsértésére, valamint a projektköltségek elszámolható jellegének értékelése céljából a kis- és középvállalkozásokra (kkv) alkalmazandó szabályokkal kapcsolatos bizonytalanságra alapított jogalapot a Törvényszék a megtámadott végzés 120. és 123. pontjában mint nyilvánvalóan elfogadhatatlanokat szintén elutasította, mivel azok kizárólag a szóban forgó szerződések kikötéseinek, nem pedig valamely uniós jogszabály értelmezésére vonatkoztak.

- 45 A hatodik, a Könyvvizsgálók Nemzetközi Szövetsége (IFAC) szabályai és a KKV-k ellenőrzésére vonatkozó európai szabályozás alkalmazásának hiányára alapított jogalapját a Törvényszék a megtámadott végzés 126. pontjában mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította, mivel e jogalap nem olyan uniós jogi szabályokra vonatkozott, amelyekre tekintettel a vitatott határozat jogszerűsége értékelhető.
- 46 Az ellenőr által az ellenőrzések lefolytatásának feltételei és az IAE által bejelentett bizonyos költségek nem elszámolható jellege tekintetében elkövetett hibákra alapított hetedik jogalapot a Törvényszék a megtámadott végzés 128. pontjában mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant szintén elutasította, mivel a hivatkozott érvelés a szóban forgó szerződések kikötéseinek értelmezésére vonatkozott.
- 47 A nyolcadik jogalappal az IAE az Európai Unió jogalap nélküli gazdagodásért fennálló felelősségére hivatkozott. A Törvényszék a megtámadott végzés 130. pontjában emlékeztetett arra, hogy ilyen jogalapra nem lehet az EUMSZ 263. cikk alapján indított kereset keretében hivatkozni. Egyébiránt a Törvényszék e végzés 132. pontjában hozzátette, hogy ahhoz, hogy az ilyen keresetnek helyt lehessen adni, a gazdagodásnak minden érvényes jogalapot nélkülöznie kell, ami azonban nem áll fenn, ha azt – mint a jelen ügyben is – szerződéses kötelezettségek igazolják.
- 48 A kártérítési kérelmet, amellyel az IAE azt kérte, hogy a Törvényszék kötelezze a Bizottságot azon vagyoni és nem vagyoni kár megtérítésére, amelyet a vitatott határozat alkalmazása miatt szenvedett el, a Törvényszék a megtámadott végzés 138. pontjában mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította, mivel nem felelt meg az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének első bekezdésében és eljárási szabályzata 44. cikkének (1) bekezdésében előírt követelményeknek.
- 49 Következésképpen a Törvényszék az első fokon előterjesztett keresetet mint részben nyilvánvalóan elfogadhatatlant és mint részben nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülözőt elutasította.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

- 50 Fellebbezésében az IAE lényegében azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 51 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést;
 - az IAE-t kötelezze a költségek viselésére, az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is beleértve.

A fellebbezésről

Az elfogadhatóságról

A felek érvei

- 52 Válaszbeadványában a Bizottság a fellebbezés elfogadhatatlanságára vonatkozó kifogást hoz fel.

- 53 A Bizottság először is arra hivatkozik, hogy mivel a fellebbezés alátámasztására felhozott jogalapok csupán egyszerűen megismétlik az első fokon benyújtott keresetlevélben kifejtett érvelést, és nem tartalmaznak semmilyen konkrét jogi érvet a Törvényszék által a megtámadott végzésben kifejtett érvelést illetően, a fellebbezés nem felel meg az eljárási szabályzat 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjában előírt feltételeknek, amely rendelkezés értelmében a fellebbezésnek tartalmaznia kell „a felhozott jogalapokat és érveket, valamint az említett jogalapok rövid ismertetését”.
- 54 Másodszor a fellebbezés nem tartja tiszteletben az eljárási szabályzat 170. cikkének rendelkezéseit, amelyek szerint „[a] fellebbezésben foglalt kérelmeknek – a fellebbezés megalapozottnak nyilvánítása esetén – arra kell irányulniuk, hogy egészben vagy részben adjanak helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek; új kérelmeket nem lehet előterjeszteni”. E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a fellebbezésben foglalt kérelmek kizárólag a megtámadott végzés egészének hatályon kívül helyezésére irányulnak, arra viszont nem, hogy a Bíróság adjon helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek, azaz különösen a vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelemnek. Az IAE tehát nem rendelkezik az eljáráshoz fűződő érdekekkel a jelen ügyben. Még ha ugyanis helyt is kellene adni a fellebbezésnek, a Bíróság határozata akkor sem érvényesülne hatékonyan, tekintettel arra, hogy a vitatott határozat a jogrendben fennmarad.

A Bíróság álláspontja

- 55 A fellebbezés azon okból való elfogadhatatlanságára alapított érvelést illetően, hogy a fellebbezés nem tartja tiszteletben az eljárási szabályzat 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjában előírt feltételeket, emlékeztetni kell arra hogy e rendelkezésből, valamint az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből kitűnik, hogy a fellebbezés vagy érintett jogalap elfogadhatatlanságának terhe mellett a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért határozat kifogásolt elemeit, valamint az e kérelem alapjául szolgáló konkrét jogi érveket (lásd ebben az értelemben: 2018. október 4-i Staelen kontra ombudsman ítélet, C-45/18 P, nem tették közzé, EU:C:2018:814, 14. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 A jelen ügyben a fellebbezés minden egyes jogalapot illetően megjelöli a megtámadott végzés kifogásolt pontjait, valamint tartalmazza az e végzést érintő téves jogalkalmazást meghatározó rövid érvelést, és így módon lehetővé teszi a Bíróság számára a jogszerűség felülvizsgálatára vonatkozó hatásköre gyakorlását. Egyébiránt a válaszbeadványból hallgatólágosan kitűnik, hogy a Bizottság számára nem okozott nehézséget a felperes által a különböző jogalapok keretében kifejtett érvelés megértése.
- 57 Másodszor azon érvelést illetően, amely szerint a fellebbezés azon okból elfogadhatatlan, hogy az IAE a kérelmeiben nem kéri, hogy a Bíróság adjon helyt az első fokon előterjesztett kérelmeinek, emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 169. cikke értelmében a fellebbezésben foglalt kérelmeknek a Törvényszék határozatának rendelkező részében szereplő döntésének hatályon kívül helyezésére kell irányulniuk. Ez a rendelkezés tehát a fellebbezéssel kapcsolatos azon alapvető elvre vonatkozik, amely szerint a fellebbezésnek a Törvényszék határozatának rendelkező része ellen kell irányulnia, és nem irányulhat kizárólag e határozat egyes indokainak módosítására (lásd ebben az értelemben: 2012. november 15-i Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ítélet, C-539/10 P és C-550/10 P, EU:C:2012:711, 43–45. pont; 2017. november 14-i British Airways kontra Bizottság ítélet, C-122/16 P, EU:C:2017:861, 51. pont).
- 58 Az eljárási szabályzat 170. cikke, amely a fenti elv kifejeződése, ezzel szemben a fellebbezésben foglalt, az említett határozat esetleges hatályon kívül helyezésének következményeivel kapcsolatos kérelmekre vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2015. június 11-i EMA kontra Bizottság ítélet, C-100/14 P, nem tették közzé, EU:C:2015:382, 41. pont).

- 59 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy egyrészt az IAE formálisan azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést. Másrészt, még ha a fellebbezésben foglalt többi érelem nem is irányul kifejezetten arra, hogy adjanak helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek, vagy akár arra, hogy semmisítsék meg a vitatott határozatot, azokat nem lehet másképpen tekinteni, mint amelyek lényegében ugyanarra az eredményre irányulnak.
- 60 A jelen ítélet 57. és 58. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlattal ellentétes túlzott formalizmus terhe mellett ezért azt a következtetést kell levonni, hogy az IAE eleget tett az eljárási szabályzat 169. és 170. cikkében előírt követelményeknek.
- 61 Ezenkívül az IAE eljáráshoz fűződő érdekének hiányára alapított érvelést illetően emlékeztetni kell arra, hogy az ilyen érdek fennállása feltételezi, hogy a fellebbezés az eredményénél fogva alkalmas arra, hogy az azt benyújtó fél számára előnnyel járjon (1995. október 19-i Rendo és társai kontra Bizottság ítélet, C-19/93 P, EU:C:1995:339, 13. pont; 2003. április 3-i Parlament kontra Samper ítélet, C-277/01 P, EU:C:2003:196, 28. pont).
- 62 E tekintetben meg kell állapítani, hogy mivel az IAE az elsőfokú eljárásban peresztes lett, kétségtelenül érdeke fűződik ahhoz, hogy a Bíróság helyt adjon a fellebbezésének, és az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé annak érdekében, hogy az érdemben megvizsgálja azokat a jogalapokat, amelyeket a Törvényszék nyilvánvalóan elfogadhatatlanként elutasított.
- 63 A fenti megfontolásokra tekintettel az elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 64 Fellebbezésének alátámasztása érdekében az IAE négy jogalapra hivatkozik. A fellebbezés első jogalapja a EUMSZ 263. cikkben alapuló kereset fogalmának téves értelmezésén alapul. A fellebbezés második jogalapjával az IAE arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a válaszban hivatkozott érvelést, és ezzel megsértette az uniós jog általános elveit. A fellebbezés harmadik jogalapja az elsőfokú eljárásban felhozott harmadik és hatodik jogalap téves értelmezésén, valamint a megtámadott végzés indokolásának hiányán alapul. A fellebbezés negyedik jogalapja az Unió jogalap nélküli gazdagodására vonatkozó kifogás és a kártérítési kérelem téves értelmezésén alapul.

Az első jogalapról

– A felek érvei

- 65 A fellebbezés első jogalapjával az IAE azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen minősítette az első fokon benyújtott keresetet, amikor a megtámadott végzés 90. pontjában úgy ítélte meg, hogy e kereset tévesen alapult az EUMSZ 263. cikkben, és hogy azt az EUMSZ 272. cikk alapján kellett volna benyújtani, mivel a felhozott jogalapok a szerződéses kötelezettségek teljesítésének elmulasztásán vagy a szóban forgó szerződésekre alkalmazandó jog megsértésén alapultak.
- 66 Az IAE szerint a keresetlevélben felhozott jogalapok nem a szerződéses kötelezettségek teljesítésének elmulasztásán, hanem az uniós jog – mind az EUM-Szerződésben, mind a költségvetési rendeletben említett – általános elveinek megsértésén alapulnak, amelyekre egyébként a hetedik keretprogram általános feltételeinek II.25. cikke kifejezetten hivatkozik. Az IAE hangsúlyozza, hogy a szóban forgó szerződések kikötései csupán egyik összetevőjét képezik a referenciaként szolgáló jogi háttérnek, „folyamatos értelmezést” igényelnek, és azokat az uniós jog általános elveire való kifejezett hivatkozásokkal kell kiegészíteni.

- 67 Ezenkívül, annak elfogadása, hogy a Törvényszék megkérdőjelezze az elsőfokú eljárásban benyújtott kereset jogalapját, a védelemhez való jog megsértéséhez vezet, mivel azon határozatok címzettjei, amelyek e címzettek érdekeit érezhetően érintik, nincsenek abban a helyzetben, hogy álláspontjukat hatékonyan érvényesítsék.
- 68 Az IAE hangsúlyozza, hogy mind a keresetlevélben, mind a válaszban hivatkoztak az uniós jog általános elveire, így többek között a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvére, a kontradiktórius eljárás elvére, a tisztességes eljáráshoz való jogra, a közigazgatási eljárás jogszerűségének elvére és az arányosság elvére.
- 69 A Bizottság arra hivatkozik, hogy e jogalapot mint nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani. Ezen intézmény szerint a Törvényszék a megtámadott végzés 82. és azt követő pontjaiban helyesen állapította meg, hogy az első fokon benyújtott kereset az EUMSZ 263. cikkben alapul, és hogy ennek következtében a jogszerűségi felülvizsgálat keretében a bíróságot megillető hatáskör jellegére és korlátaira tekintettel az IAE által a vitatott határozat jogszerűségéről – a szerződéses szabályokra tekintettel – történő határozathozatalra irányuló kérelmek alátámasztása érdekében felhozott jogalapok elfogadhatatlanok.

– A Bíróság álláspontja

- 70 Az IAE által a megsemmisítés iránti kereset keretében felhozott jogalapok minősítése kapcsán hivatkozott érvelést illetően rá kell mutatni, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 90. pontjában, anélkül hogy bármilyen módon értékelte volna az elé terjesztett kereset jogalapjának megfelelőségét, felidézte azt az ítélkezési gyakorlatot, amelynek alapján az EUMSZ 263. cikk rendelkezései alapján indított megsemmisítés iránti keresetet elbíráló uniós bíróságnak az EUM-Szerződésre, illetve az annak alkalmazására vonatkozó bármely jogszabályra, és következésképpen az uniós jogra figyelemmel kell értékelnie a megtámadott jogi aktus jogszerűségét, és hogy ezzel szemben az EUMSZ 272. cikk alapján benyújtott kereset keretében a felperes csak a szerződéses kötelezettségek teljesítésének elmulasztását vagy az érintett szerződésre alkalmazandó jog megsértését róhatja fel a szerződő intézménynek.
- 71 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikkben alapuló megsemmisítés iránti keresetnek az intézmények által hozott valamennyi olyan jogi aktussal szemben – függetlenül azok jellegétől vagy formájától – nyitva kell állnia, amelyek olyan kötelező joghatások kiváltására irányulnak, amelyek sérthetik a felperes érdekeit azáltal, hogy jelentősen módosítják annak jogi helyzetét (2015. szeptember 9-i Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro kontra Bizottság ítélet, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 16. pont; 2019. február 28-i Alfamicro kontra Bizottság ítélet, C-14/18 P, EU:C:2019:159, 47. pont; 2020. június 25-i CSUE kontra KF ítélet, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 69. pont; 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 62. pont).
- 72 Az uniós bíróság ugyanakkor nem rendelkezik hatáskörrel valamely megsemmisítés iránti kereset elbírálására, ha a felperes jogi helyzete olyan szerződéses viszonyok keretébe illeszkedik, amelyek jogi háttérét a szerződő felek által megjelölt nemzeti jog szabályozza (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 9-i Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro kontra Bizottság ítélet, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 18. pont; 2019. február 28-i Alfamicro kontra Bizottság ítélet, C-14/18 P, EU:C:2019:159, 47. pont; 2020. június 25-i CSUE kontra KF ítélet, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 78. pont; 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 63. pont).
- 73 Ha ugyanis az uniós bíróság a tisztán szerződéses keretbe illeszkedő aktusok megsemmisítése tárgyában megállapítaná a hatáskörét, az nemcsak azzal a veszéllyel járna, hogy tartalmilag kiüresíti az Unió bírósági hatáskörének választottbírósági kikötés alapján történő kikötését lehetővé tevő EUMSZ 272. cikket, hanem – azokban az esetekben, ha a szerződés nem tartalmaz hasonló kikötést – azzal is, hogy e bíróság hatásköre túlterjeszkedik az EUMSZ 274. cikk által kijelölt korlátokon, amely rendelkezés a nemzeti bíróságok általános szabályok szerinti hatáskörébe utalja azon jogviták

elbírálását, amelyeknek az Unió is részese (2015. szeptember 9-i Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro kontra Bizottság ítélet, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 19. pont; 2019. február 28-i Alfamicro kontra Bizottság ítélet, C-14/18 P, EU:C:2019:159, 49. pont; 2020. június 25-i CSUE kontra KF ítélet, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 78. pont; 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 64. pont).

- 74 Ezen ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a felperes és a valamely intézmény közötti szerződés esetén az EUMSZ 263. cikk alapján csak akkor lehet az uniós bíróságnál keresetet előterjeszteni, ha a megtámadott jogi aktus olyan kötelező joghatások kiváltására irányul, amelyek kívül esnek a felek közötti szerződéses viszonyon, és amelyek a szerződő intézményre – mint közigazgatási hatóságra – ruházott közhatalmi jogkörök gyakorlásával járnak (2015. szeptember 9-i Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro kontra Bizottság ítélet, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 20. pont; 2019. február 28-i Alfamicro kontra Bizottság ítélet, C-14/18 P, EU:C:2019:159, 50. pont; 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 65. pont).
- 75 A Bizottság azonban nem fogadhat el végrehajtható határozatot olyan szerződéses viszonyok keretében, amelyek nem tartalmaznak választottbírói kikötést az uniós bíróság javára, és amelyek ennél fogva valamely tagállam bíróságainak joghatósága alá tartoznak. Ilyen határozatnak a Bizottság általi, választottbírói kikötés hiányában történő elfogadása ugyanis az utóbbi bíróságok hatáskörének korlátozásához vezetne, mivel az uniós bíróság szerezne hatáskört e határozat jogszerűségének elbírálására. A Bizottság ily módon szisztematikusan megkerülhetné az elsődleges jogban megállapított, a jelen ítélet 72–74. pontjában felidézett, az uniós bíróságok és a nemzeti bíróságok közötti hatáskörmegosztást. Következésképpen a Bizottság arra vonatkozó hatáskörét, hogy szerződéses jogviszonyok keretében végrehajtható határozatokat fogadjon el, azokra a szerződésekre kell korlátozni, amelyek az uniós bíróságra hatáskört ruházó választottbírói kikötést tartalmaznak (lásd ebben az értelemben: 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 73. pont).
- 76 A Törvényszéknek a megtámadott végzés 90. pontjában idézett ítélkezési gyakorlata szerint, amennyiben az uniós bíróság az EUMSZ 263. cikk rendelkezései alapján indított megsemmisítés iránti keresetet bírál el, a megtámadott jogi aktus jogszerűségét kizárólag az uniós jogra figyelemmel értékeli, mivel a felperes szerződéses kötelezettségek teljesítésének elmulasztására vagy az érintett szerződésre alkalmazandó jog megsértésére csak az EUMSZ 272. cikk alapján benyújtott kereset keretében hivatkozhat.
- 77 A Törvényszék ezen ítélkezési gyakorlata azzal a következménnyel jár, hogy a saját, a felek közötti szerződéses viszonytól független hatáskörben elfogadott jogi aktusnak minősülő végrehajtható határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetet elbíráló uniós bíróság elfogadhatatlannak nyilvánít minden, a szerződéses kötelezettségek teljesítésének elmulasztására vagy az érintett szerződésre alkalmazandó nemzeti jogi rendelkezések megsértésére alapított jogalapot, kivéve ha lehetőség van a felhozott jogalapok átminősítésére bizonyos, nem kizárólag az említett bíróság szándékán, hanem azon a körülményen is alapuló bizonyos feltételek mellett, hogy a felperes azt kifejezetten nem ellenzi, valamint a szerződéses jogviszonyra alkalmazandó szabályok megsértésére alapított jogalapok fennállására vonatkozó bizonyos feltételek mellett (lásd ebben az értelemben: 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 81. és 84. pont).
- 78 A jelen ügyben a Törvényszék, miután a megtámadott végzés 92. pontjában emlékeztetett arra, hogy valamennyi felhozott jogalapot meg kell vizsgálni, az első fokon benyújtott kereset első, harmadik, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik jogalapját mint elfogadhatatlant elutasította, többek között azzal az indokkal, hogy az azokban hivatkozott érvelés a szóban forgó szerződések kikötéseinek értelmezésére vonatkozik.

- 79 A Törvényszék azon ítélkezési gyakorlatának alkalmazása, amely a kereset keretében felhozott jogalapok között aszerint tesz különbséget, hogy a keresetet elbíráló uniós bíróságnak azokat úgy kell tekintenie, mint amelyek az EUMSZ 263. cikk második bekezdésében említett valamely jogsértésen vagy eseten alapulnak, vagy éppen ellenkezőleg, az érintett szerződés kikötései teljesítésének elmulasztásán vagy az e szerződésre alkalmazandó nemzeti jogi rendelkezések megsértésén alapulnak, azt tenné szükségessé, hogy a fellebbező a keresetét az EUMSZ 272. cikkre is alapítsa. Ennélfogva ez az ítélkezési gyakorlat nem képes garantálni, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikkében említett hatékony bírói jogvédelem biztosítása érdekében a jogvita szempontjából releváns valamennyi ténybeli és jogi kérdést megvizsgálják.
- 80 Ahhoz ugyanis, hogy valamely bíróság az uniós jogból eredő jogokat és kötelezettségeket érintő jogvitákban a Charta 47. cikkével összhangban határozni tudjon, hatáskörrel kell rendelkeznie az előtte folyamatban lévő ügy szempontjából releváns valamennyi ténybeli és jogi körülmény vizsgálatára (lásd ebben az értelemben: 2012. november 6-i Otis és társai ítélet, C-199/11, EU:C:2012:684, 49. pont; 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 84. pont). Ily módon, amikor az uniós bírósághoz az EUMSZ 263. cikk alapján valamely szerződés végrehajtása alapján hozott határozatra vonatkozó jogvita keretében terjesztenek megsemmisítés iránti keresetet, akárcsak a szerződéses követelést hivatalos formában megállapító, végrehajtható határozat elfogadásakor, e bíróságnak meg kell vizsgálnia mind az e határozatot az intézmény közhatalmi jogosítványainak gyakorlása miatt vitató jogalapokat, mind pedig az említett határozat elfogadásának alapjául szolgáló szerződéses kötelezettségeket megkérdőjelező jogalapokat (lásd ebben az értelemben: 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 88. pont).
- 81 Egyébiránt, ha a felek szerződésükben választottbírói kikötés útján úgy döntenek, hogy az e szerződéssel kapcsolatos jogviták elbírálására vonatkozó hatáskört az uniós bíróságra ruházzák, az említett bíróság az említett szerződésben kikötött alkalmazandó jogtól függetlenül hatáskörrel rendelkezik a Charta és az uniós jog általános elvei esetleges megsértésének vizsgálatára.
- 82 E tekintetben meg kell állapítani, hogy amikor a Bizottság valamely szerződést teljesít, továbbra is terhelik a Chartából és az uniós jog általános elveiből eredő kötelezettségei. Így az a körülmény, hogy az érintett szerződésre alkalmazandó jog nem ugyanazokat a garanciákat biztosítja, mint amelyeket a Charta és az uniós jog általános elvei, nem mentesíti a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy szerződő partnereivel szemben biztosítsa e garanciák tiszteletben tartását (lásd ebben az értelemben: 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 86. pont).
- 83 Ebből következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az EUMSZ 263. cikk alapján indított kereset keretében az uniós bíróságnak a megtámadott jogi aktus jogszerűségét kizárólag az uniós jog alapján kell értékelnie, és hogy az érintett szerződés kikötései teljesítésének elmulasztására vagy az e szerződésre alkalmazandó jog megsértésére csak az EUMSZ 272. cikk alapján indított kereset keretében lehet hivatkozni.
- 84 A fenti megfontolásokra tekintettel a fellebbezés első jogalapjának helyt kell adni.

A második jogalapról

– A felek érvei

- 85 A fellebbezés második jogalapjával az IAE azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 98. pontjában tévesen állapította meg, hogy a válaszban kifejtett érvelés olyan új jogalapokat hozott fel, amelyek az első fokon előterjesztett keresetlevélben felhozott első jogalap újrafogalmazására irányultak. A Törvényszék ezáltal tévesen értelmezte a válaszban szereplő érvelést. Ugyanis nem új kérelemről, hanem csupán a keresetlevélben felhozott jogalapok pontosításáról van szó.

86 A Bizottság azt állítja, hogy a második jogalapot mint nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani.

– A Bíróság álláspontja

87 Rá kell mutatni arra, hogy – amint arról a „mindent egybevetve” kifejezés is tanúskodik – a megtámadott végzés 98. pontjában szereplő indok a teljesség kedvéért került kifejtésre az e végzés 97. pontjában szereplő indokhoz képest, amelyben a Törvényszék kimondta, hogy az első jogalapot elfogadhatatlannak kell tekinteni, mivel az e jogalapban szereplő érvelés szerződéses kikötések értelmezésére vonatkozik, következésképpen arra önmagában nem lehet az EUMSZ 263. cikk alapján indított megsemmisítés iránti kereset keretében hivatkozni.

88 Márpedig a Törvényszék valamely határozatának csak a teljesség kedvéért kifejtett indokaival szemben felhozott jogalapok nem eredményezhetik ezen határozat hatályon kívül helyezését, tehát hatástalanok (lásd különösen: 2019. december 11-i Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon ítélet, C-332/18 P, EU:C:2019:1065, 137. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

89 Következésképpen a fellebbezés második jogalapját – mint hatástalant – el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

– A felek érvei

90 A harmadik fellebbezési jogalappal az IAE azt rója fel a Törvényszéknek, hogy egyrészt a megtámadott végzés 113. és azt követő pontjaiban, valamint 124. és azt követő pontjaiban nem vette megfelelően figyelembe az ellenőrzésre alkalmazandó szabályozást, ennek következtében pedig az uniós jog általános elveit, másrészt nem indokolta meg jogilag megkövetelt módon, hogy az első fokon benyújtott kereset alátámasztására felhozott harmadik és hatodik jogalapot miért kell mint megalapozatlanokat elutasítani.

91 Az IAE szerint az EUMSZ 317. cikkéből az következik, hogy a Bizottságnak az ellenőrzés terén is a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek megfelelően kell eljárnia. Egyébiránt a költségvetési rendelet (33) preambulumbekzdése és 124. cikke értelmében a Bizottság köteles tiszteletben tartani bizonyos általánosan elfogadott számviteli alapelveket, különösen a számviteli módszerek stabilitására vonatkozó elvet. Ezek az elvek az uniós intézményekre nem kizárólag az uniós költségvetés végrehajtása keretében alkalmazandók, hanem azokra velük szemben bármely intézkedés keretében hivatkozni lehet, a szerződésekkel kapcsolatos intézkedéseket is beleértve.

92 A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az ellenőrzésre vonatkozó szabályok alkalmazása a szerződéses kikötések értelmezésének körébe tartozik, és azt megsemmisítés iránti kereset keretében az uniós bíróság nem vizsgálhatja felül, jóllehet éppen ellenkezőleg, az uniós jog általános elvei megsértésének megállapítása érdekében e szabályokat figyelembe kellett vennie.

93 Ezenkívül a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az IAE által szolgáltatott bizonyítékok értékelése során, mivel nem vette figyelembe az utóbbi által előterjesztett tényeket és dokumentumokat.

94 A Bizottság szerint a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

– A Bíróság álláspontja

95 Először is a megtámadott végzés indokolásának állítólagos hiányát illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszékre háruló indokolási kötelezettség szerint az indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a Törvényszék érvelésének, oly módon, hogy az

érdekeltek megismerhessék a meghozott határozat indokait, a Bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (lásd különösen: 2010. október 14-i Deutsche Telekom kontra Bizottság ítélet, C-280/08 P, EU:C:2010:603, 136. pont; 2016. május 26-i Rose Vision kontra Bizottság ítélet, C-224/15 P, EU:C:2016:358, 24. pont).

- 96 A jelen ügyben a megtámadott végzés 114–118. és 124–126. pontjából kitűnik, hogy nem lehet érvényesen felróni a Törvényszéknek, hogy nem indokolta meg, hogy az IAE által a megsemmisítés iránti keresetének alátámasztására felhozott harmadik és hatodik jogalapot miért kell elutasítani.
- 97 A harmadik jogalap vizsgálata keretében ugyanis a Törvényszék a megtámadott végzés 115. pontjában megállapította, hogy az IAE által a végleges ellenőrzési jelentés kapcsán megfogalmazott kifogások nehezen érthetőek, és mindenesetre egyáltalán nincsenek alátámasztva, és úgy ítélte meg, hogy ennél fogva azokat mint nyilvánvalóan elfogadhatatlanokat el kell utasítani. A védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének megsértését illetően a Törvényszék a megtámadott végzés 107–122. pontjában elvégzett vizsgálatra utalt, és arra a következtetésre jutott, hogy az IAE által e tekintetben hivatkozott érvelést mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 98 A hatodik jogalapot illetően a Törvényszék a megtámadott végzés 124. és 125. pontjában megállapította, hogy az IAE által hivatkozott rendelkezések vagy harmadik szervezetektől származó szabályoknak minősülnek, vagy nem bírnak kötelező erővel.
- 99 Másodszor a Törvényszék által a tények és bizonyítékok értékelése során állítólag elkövetett téves jogalkalmazásra alapított érvelést illetően elegendő emlékeztetni arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat, és kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a releváns tények megállapítására és értékelésére, valamint a bizonyítékok értékelésére, azok elferdítésének esetét kivéve (2006. július 18-i Rossi kontra OHIM ítélet, C-214/05 P, EU:C:2006:494, 26. pont; 2007. szeptember 13-i Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ítélet, C-234/06 P, EU:C:2007:514, 38. pont).
- 100 Márpedig a jelen ügyben, mivel az IAE nem azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette a tényeket vagy bizonyítékokat, hanem annak állítására szorítkozik, hogy a Törvényszék tévesen értékelte az elé terjesztett tényeket és bizonyítékokat, ezt az érvelést mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 101 Harmadszor, az EUMSZ 317. cikk és a költségvetési rendelet alkalmazását illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság hatásköre az első fokon megvitatott jogalapokról hozott jogi döntés megítélésére korlátozódik. Ha ugyanis valamely félnek megengednék, hogy először a Bíróság előtt hozzon fel olyan jogalapot, amelyet a Törvényszék előtt nem terjesztett elő, az azt jelentené, hogy a Törvényszék által eldöntött jogvitán túlterjedő jogvitával fordulhatna a Bírósághoz, amelynek hatásköre a fellebbezési eljárásban korlátozott (lásd ebben az értelemben: 1994. június 1-jei Bizottság kontra Brazzelli Lualdi és társai ítélet, C-136/92 P, EU:C:1994:211, 59. pont).
- 102 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az IAE kétségtől nem hivatkozott ilyen érvelésre a Törvényszék előtt, hanem az ellenőrzés területén alkalmazandó bizonyos rendelkezések megsértésének állítására szorítkozott.
- 103 Mindazonáltal, mivel a jelen ítélet 83. pontjából kitűnik, hogy a Bizottság attól függetlenül köteles tiszteletben tartani az EUM-Szerződés, valamint a költségvetési rendelet rendelkezéseit, hogy szerződő félként magánszemélyhez fűződő szerződéses jogviszonyban jár el, vagy hogy közigazgatási hatóságként végrehajtható határozatokat fogad el, az a körülmény, hogy az IAE ezentúl az EUMSZ 317. cikk és a költségvetési rendelet rendelkezéseinek alkalmazására hivatkozik, nem vezethet annak megállapításához, hogy ezen érvelés a Törvényszék előtt kifejtett érvelésétől eltérő tartalommal bír. Az említett érvelést a Törvényszék előtt előterjesztett keresetben eredetileg felhozott kifogás kiterjesztésének kell tekinteni.

- 104 Mindazonáltal, mivel a Törvényszék e kifogást többek között azzal az indokkal utasította el, hogy az abban kifejtett érvelés pusztán – nehezen érthető és mindenestre semmilyen módon alá nem támasztott – egyszerű állításokból állt, vagy hogy az egyáltalán nem hivatkozott az uniós jogi szabályokra, és a Bíróság előtt hivatkozott érvelés ezt nem orvosolhatja, az említett kifogást mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 105 A fenti megfontolásokra tekintettel a fellebbezés harmadik jogalapját mint részben elfogadhatatlant, és mint részben megalapozatlant el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

– A felek érvei

- 106 A fellebbezés negyedik jogalapjának első részében az IAE azt kifogásolja, hogy a Törvényszék kizárólag azon okból tekintette az Unió jogalap nélküli gazdagodás miatti felelősségének megállapítására irányuló kérelmét megalapozatlannak, hogy a felek között szerződéses jogviszony állt fenn, anélkül hogy a Bizottság által a nyújtott szolgáltatásból szerzett előnyt figyelembe vette volna.
- 107 A fellebbezés e jogalapjának második részében az IAE arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a kártérítési kérelmét nem támasztotta alá, holott e kérelem szükségszerűen az általa már nyújtott szolgáltatáson és a részéről már felmerült költségeken alapul.
- 108 A Bizottság azt állítja, hogy a fellebbezés harmadik jogalapját mint megalapozatlant el kell utasítani.

– A Bíróság álláspontja

- 109 A fellebbezés negyedik jogalapjának első részét illetően emlékeztetni kell arra, hogy ahhoz, hogy a jogalap nélküli gazdagodáson alapuló keresetnek helyt lehessen adni, alapvető fontosságú, hogy a gazdagodásnak ne legyen semmilyen érvényes jogalapja. E feltétel nem teljesül többek között akkor, ha a gazdagodást szerződéses kötelezettségek igazolják (lásd ebben az értelemben: 2008. december 16-i Masdar [UK] kontra Bizottság ítélet, C-47/07 P, EU:C:2008:726, 46. pont; 2011. július 28-i Agrana Zucker ítélet, C-309/10, EU:C:2011:531, 53. pont).
- 110 Ebből következik, hogy a Törvényszék – miután felidézte a jelen ítélet 109. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatot – helyesen állapította meg a megtámadott végzés 133. pontjában, hogy a Bizottság állítólagos gazdagodása az IAE-vel kötött MARE-, Senior- és ECRN-szerződésen alapult, és ezért e gazdagodás az ítélkezési gyakorlat értelmében nem tekinthető „jogalap nélkülinek”.
- 111 A fentiek alapján a fellebbezés negyedik jogalapjának első részét – mint megalapozatlant – el kell utasítani.
- 112 A fellebbezés negyedik jogalapjának második részét illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően az Unió EUMSZ 340. cikk második bekezdése szerinti szerződésen kívüli felelősségének megállapításához több feltétel együttes teljesülése szükséges, nevezetesen az uniós intézménnyel szemben kifogásolt magatartás jogellenessége, a kár tényleges jellege, valamint az intézmény magatartása és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása (lásd különösen: 2014. október 14-i Giordano kontra Bizottság ítélet, C-611/12 P, EU:C:2014:2282, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 113 Márpedig a jelen ügyben, mivel az első fokon benyújtott keresetlevél nem tartalmazott egyetlen olyan elemet sem, amely a kártérítési kérelem alátámasztását lehetővé tenné, a Törvényszék helyesen utasította el a megtámadott végzés 138. pontjában e kérelmet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant az

Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének első bekezdése és eljárási szabályzata 44. cikkének (1) bekezdése alapján. E tekintetben a felperes nem hivatkozhat érvényesen arra, hogy eltekinthetett az e rendelkezésekben előírt alaki követelmények tiszteletben tartásától azon okból, hogy kérelme szükségszerűen az általa már nyújtott szolgáltatáson és a részéről már felmerült költségeken alapult.

- 114 Következésképpen a fellebbezés negyedik jogalapjának második részét is mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 115 A fenti megfontolásokra tekintettel a fellebbezés negyedik jogalapját mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 116 A fenti megfontolások összességére tekintettel a jelen fellebbezésnek helyt kell adni, és ennél fogva a megtámadott végzést hatályon kívül kell helyezni.

Az ügynek a Törvényszék elé való visszautalásáról

- 117 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben eldöntheti, ha a per állása megengedi, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.
- 118 A jelen ügyben, mivel az első fokon benyújtott kereset keretében felhozott első, harmadik, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik jogalapot a Törvényszék a megtámadott végzésben azzal a téves indokkal utasította el mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, hogy e jogalapokat a szóban forgó szerződések kikötéseinek értelmezésére, sőt végrehajtásának állítólagos elmulasztására, nem pedig az uniós jog szabályainak megsértésére alapították, a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a per állása nem engedi meg a határozathozatalt.
- 119 Következésképpen az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé.

A költségekről

- 120 Mivel az ügyet a Bíróság visszautalja a Törvényszék elé, a fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2016. április 21-i Inclusion Alliance for Europe kontra Bizottság végzését (T-539/13, nem tették közzé, EU:T:2016:235) hatályon kívül helyezi.**
- 2) A Bíróság a T-539/13. sz. ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.**
- 3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások